

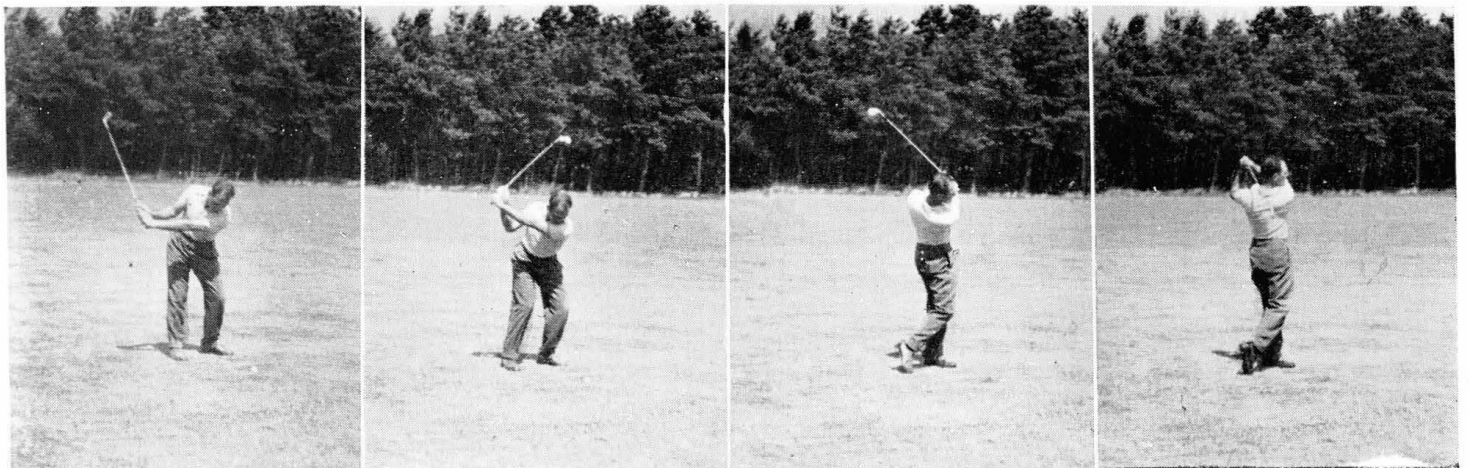
PORTRET VAN EEN KAMPIOEN

Een onopvallende figuur, in een grijze pullover, rustig slenterend over de baan van de Golfclub „Toxandria” in de bossen buiten Breda, heeft daar in twee dagen tijd golfhistorie gemaakt. Niet alleen won hij het Open Kampioenschap van Nederland uit een zwaar-bezet veld met een recordscore van 269 over 72 holes, maar in zijn derde ronde vestigde hij een niet te verbeteren record voor de baan door in het fantastisch lage cijfer van 63 rond te gaan, terwijl professionals van naam zwoegden om een gemiddelde van vieren, i.c. 72 binnen te brengen. Dat deed Roberto de Vincenzo, amper 27 jaar oud, een Argentijnse caddie, die van de oude rot John Innes Cruickshank (die hem dit jaar vergezelt op zijn Europese reis) het golfspel leerde, geholpen door een natuurtalent. Als men De Vincenzo zo ziet lopen, zo ziet slaan, dan lijkt golf wel erg gemakkelijk. Fluitend staat hij op de tee, fluitend bekijkt hij op de green de ligging van zijn bal, haast nonchalant neemt hij zijn stand in.

Twee jaar geleden was Roberto nog maar alleen bekend in Zuid-Amerika, maar daar was hij dan ook al beroemd. Want golf is een nationaal spel in Argentinië. Het telt daar duizenden en duizenden beoefenaren en men kent er niet alleen de uitblinkers in voetbal, maar ook in golf. Toen ging hij voor het eerst naar Europa. Het Britse Open, dat de uitblinkende golfers van de hele wereld trekt, trok ook De Vincenzo, professional-kampioen van Argentinië. Tot veler verrassing werd hij direct derde. Weer was bewezen dat het Latijnse ras een buitengewone aanleg voor golf heeft. Sarazen, winnaar van de Britse en Amerikaanse Open kampioenschappen, een Amerikaan van Italiaanse bloede, had het al

eerder bewezen. Vorig jaar kwam De Vincenzo terug. Weer werd hij derde. Locke, de Zuid-Afrikaanse professional, won de Britse titel. Eind vorig jaar won Roberto opnieuw de nationale titel in Buenos Aires. Maar hij won nog iets meer. De K.L.M. had een passage naar Nederland voor de winnaar uitgelooft. Zo kwam De Vincenzo naar Nederland. Zo kwam hij naar Breda, met zijn oude leermeester Cruickshank. Maar eerst had De Vincenzo in het aloude Troon in Schotland opnieuw gestreefd naar de Britse titel. Weer mis, maar ditmaal was het verschil met de winnaar — Bobby Locke — slechts twee slagen. Locke won met 279, De Vincenzo werd tweede met 281. Wat zal dat volgend jaar worden? Een indicatie kan dit Nederlandse Open zijn: gewonnen door Roberto, al fluitend, onopvallend, maar in brillante stijl, prettig sportief, met het recordtotaal van 269. Daar kan geen golf-architect meer een baan voor uitleggen. Iedere keer schoof Roberto met een lange slag en een dodelijk zuivere approach drie slagen tot twee ineen. Zo op de 17e in zijn eerste ronde, waar hij met een brassie met wind mee bijna driehonderd yards overbrugde en toen met een iron-7 — helemaal niet voluit slaand — zijn bal bij de pin bracht. De greens baarden hem nog de meeste zorg. Putten was — zo we al van zwak mogen spreken — niet zijn sterkste zijde. Maar van de tee! Veelal had hij geen houten stok nodig om zijn doel te bereiken.

Zo heeft het Nederlands golf een super-golfer kunnen zien. Honderden waren dan ook op Toxandria aanwezig. Zij grepen de kans. "Golf made easy" heet een golfboek. De Vincenzo toonde het in levenden lijve. We zullen van hem in de internationale golf-arena nog veel meer horen.

Eén van de befaamde ijzerslagen van De Vincenzo

(Foto's mevr. B. v. A.-H. M.)